

Starosta má jít příkladem. Barbora Poláčková o vaření ve školce, zapálených dobrovolnících i o tom, proč je dobré být „náplava“

4.12.2025 - Milada Troblová | Sdružení místních samospráv ČR

Když onemocní kuchařka, postaví se do kuchyně. Když je ples, najdete ji za pípou. A když je potřeba, vezme rukavice a jde plít záhony. Starostka jihočeských Čepřovic Barbora Poláčková ukazuje, že vedení obce není jen o papírech a úředních hodinách, ale hlavně o lidech, spolupráci a srdci.

V rozhovoru mluví o svých začátcích, komunitních projektech i o tom, co ji po deseti letech ve funkci stále nabíjí.

Paní starostko, o vás se ví, že si poradíte za každých okolností. Je pravda, že jste jednou zaskočila ve školce jako kuchařka?

Ano, to je pravda. Když nám onemocněla paní kuchařka ve školce, stáli jsme před rozhodnutím, zda provoz dočasně uzavřít, zajistit obědy z jiného zařízení nebo rychle sehnat náhradu. Nakonec jsme se s paní ředitelkou domluvily a já si oblékla zástěru a vzala vařečku do ruky. Vaření není zrovna moje vášeň, ale ten pocit, když za mnou děti chodily a říkaly „bylo to moc dobré, paní starostko“, byl k nezaplacení.

A není to jen školka – když zrovna nesedím na úřadě, můžete mě potkat třeba za pípou na plese nebo při úklidu záhonů. Myslím, že v obci je důležité, aby si lidé pomáhali, a starosta by měl jít příkladem – být tam, kde je potřeba.

Jak dlouho už funkci starostky vykonáváte?

Ve funkci jsem od roku 2014, nejprve jako neuvolněná a od roku 2018 už uvolněná.

Na počátku jste ale starostkou být vůbec nechtěla...

Je to tak. Na kandidátku mě v podstatě dostali manžel s kamarádem, kteří chtěli v obci něco změnit. Souhlasila jsem s posledním místem, ale nakonec mě přesvědčili, abych kandidovala výš. Volby vyhrál pan Řízký, který však nechtěl být starostou, a tak jsem to nakonec vzala já. Nelituji – byla to těžká, ale správná volba.

Jako „náplava“ jsem to zpočátku neměla lehké. Lidé mě neznali, já neznala je. Dnes to ale vnímám jako výhodu – mohla jsem se rozhodovat nezatížena minulostí a osobními vazbami.

Jak žily Čepřovice před vaším zvolením?

Čepřovice před mým zvolením žily více poklidným životem malé vesnice. Hodně věcí fungovalo tak nějak „ze zvyku“ a obec spíše udržovala stávající stav, než aby se rozvíjela. Neříkám, že se tu nic nedělo, to bych si ani nedovolila, ale lidé tehdy měli menší očekávání, menší chuť pouštět se do nových projektů. Spíš se čekalo, co bude, než aby se plánovalo, co by být mohlo.

Kdy se podařilo tu počáteční nedůvěru zlomit?

Já vlastně ani nevím, kdy se celá ta počáteční nedůvěra úplně zlomila. Asi při naší první společné akci – rozsvícení vánočního stromu. Byla to drobnost, ale poprvé jsme dělali něco společně. A když

jsme v roce 2017 získali čestné uznání v soutěži Vesnice roku, byla to obrovská radost. Najednou jsme viděli, že umíme táhnout za jeden provaz.

A ano, přiznávám, že mě napadlo to vzdát – hned v lednu 2015. Měla jsem pocit, že musím vyhovět všem. Ale naučila jsem se mít trpělivost a dnes už vím, že i v malé obci se dají dělat velké věci, když se lidé zapojí.

Vaším přičiněním se podařilo změnit i to, jak u vás dnes žijí a spolupracují spolky. Co se stalo?

Je pravda, že na začátku spolky v obci moc nefungovaly, nechtěly spolupracovat a možná ani samotná obec tehdy o spolupráci tolik nestála. Těžko říct, proč tomu tak bylo, ale osobně mi to přišlo hodně líto – vždyť právě spolky jsou srdcem komunitního života a bez jejich zapojení se těžko tvoří skutečné zázemí pro obyvatele.

Postupem času se ale podařilo atmosféru změnit. Začali jsme se více scházet, hledat společné projekty a ukazovat, že když se spojí síly, dokážeme uspořádat spoustu krásných akcí. Dnes u nás funguje Český svaz žen, SDH, myslivci, kroužek Jezevci i nově vzniklé Čepřovické Bublínky. Díky nim se pořád něco děje – akce pro děti, společenské události, sport, kultura. Myslím, že dnes se u nás žije opravdu dobře. Lidé se zapojují, rádi se potkávají a spolupracují. Každý přidává něco svého, někdo pomocnou ruku, někdo nápad, někdo energii nebo zkušenosti – a dohromady z toho vzniká to, čemu říkám živá obec.

Pokud byste měla vyjmenovat vaše srdcové projekty, které obec za dobu vašeho působení proměnily, které to budou a proč?

Vyjmenovat své srdcové projekty? Musím říct, že pro mě jsou důležité všechny – ať už jde o velké investice v řádech milionů, nebo zdánlivě malé kroky, které ale mají obrovský dopad na život v naší obci.

Mým velkým srdcovým projektem je ale určitě Sousedská zahrada u mateřské školy – děti si samy vydělaly na skleník, tatínkové ho postavili a dnes se tam pěstuje zelenina pro školku. Díky spolupráci obce, školky a rodičů se podařilo vybudovat také pergolu, která poskytuje dětem venkovní zázemí. A právě na takovéto „měkké“ projekty jsem nejvíce pyšná – protože přinášejí nejen nové vybavení nebo prostor, ale hlavně propojují a spojují obyvatele naší obce napříč generacemi. To je pro mě ta skutečná hodnota, kterou se snažíme společně vytvářet.

Řadu projektů hlásíte do soutěží, jako je například Obec přátelská rodina. Nejednou jste vyhráli...

V soutěži Obec přátelská rodině a seniorům jsme poprvé zvítězili v roce 2022 a od té doby uspěli i v dalších letech. Celkem jsme získali přes 1,5 milionu korun, což je pro obec naší velikosti naprosto zásadní pomoc. Peníze jsme využili na vybavení, akce a vzdělávací programy. Je to potvrzení, že to, co děláme, má smysl.

Ocenění jste získali také za pojízdnou maringotku, kterou jste sehnala pro děti z mysliveckého kroužku. O co jde?

Ano, jde o další krásný projekt *Jezevčárna*, což je pojízdná maringotka pro dětský myslivecký kroužek, který vede jeden místní nadšenec. Kroužek neměl od svého vzniku v roce 2016 vlastní zázemí, proto jsme hledali vhodný prostor, který bude dostupný, přiměřený rozpočtu, a přitom blízko lesa. A tak vznikl nápad pořídit mobilní maringotku, kterou obec umístila na svůj pozemek v blízkosti lesa a která dnes slouží jako klubovna a místo pro výuku v přírodě. V roce 2024 získala ocenění v

soutěži Komunální projekt roku.

Co aktuálně plánujete, čím Čepřovice momentálně žijí?

Momentálně se obec soustředí na rozvoj veřejných prostranství – máme vypracovanou studii na úpravu okolí kulturního domu, která by měla přinést lepší zadržování vody, více zeleně a příjemnější prostor pro setkávání obyvatel. Velkým, ale zatím spíše dlouhodobým záměrem je rekonstrukce statku v Koječíně. Je to projekt, který je pro naši malou obec finančně velmi náročný, proto jej bereme jako hudbu budoucnosti.

V posledních měsících ale Čepřovice žily hlavně oslavami 710 let od první písemné zmínky o obci a také slavnostním otevřením hasičské zbrojnice, která prošla kompletní rekonstrukcí. Byly to pro nás významné události, které znovu ukázaly, že když se spojí obec, spolky i dobrovolníci, dokážeme velké věci.

Jednou jste o sobě někde prohlásila, že jste starostka, která nutí svoje občany k tomu, aby něco dělali. Kde berete tu nakažlivou energii, která z vás sálá?

Myslím, že tohle platilo opravdu hlavně zpočátku, kdy jsem se snažila lidi kolem sebe rozhýbat. Dnes už je to spíš naopak – občané sami přicházejí s nápady, chtějí se zapojit a být součástí dění v obci, což mě nesmírně těší. Možná je to můj optimismus, možná naivita, ale pořád věřím, že když něco budujeme společně, vážíme si toho víc. Že si máme pomáhat, držet při sobě a neřešit staré křivdy. Manžel se mi často směje, že není na světě naivnější člověk než já – ale já to беру jako kompliment.

A co nabíjí mě samotnou? Nejvíc asi vědomí, že to má smysl. Když vidím spokojené děti na hřišti, sousedy, kteří si přijdou popovídat na společnou akci, nebo jen když někdo poděkuje za maličkost. A když chci načerpat sílu, vezmu si knihu, sklenku vína... nebo sednu na motorku a jezdím po Šumavě.

Děkuji za rozhovor!

Milada Troblová

manažerka SMS ČR v Jihočeském kraji

Článek si můžete pročíst v listopadovém vydání zpravodaje SMSka. Celé číslo si přečtete v elektronické podobě zde. Archiv s předchozími vydáními si otevřete zde.

<https://www.smscr.cz/o-sms-cr/aktuality/starosta-ma-jit-prikladem-barbora-polackova-o-vareni-ve-sko-lce-zapalenyx-dobrovolnicich-i-o-tom-proc-je-dobre-byt-naplava-4951cs.html>